

Sygnatura akt IV Ka 552/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 sierpnia 2014 roku.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący :	SSO Mariusz Górski
Protokolant :	Ewa Ślemp

przy udziale Władysławy Kunickiej-Żurek Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu dnia 20 sierpnia 2014 roku

sprawy **K. G.**

syna K. i K. z domu S.

urodzonego (...) w K.

oskarżonego z art. 178a § 4 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Kłodzku

z dnia 4 lutego 2014 roku, sygnatura akt II K 864/13

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że okres zakazu prowadzenia pojazdów, a zawarty w punkcie II dyspozycji podwyższa do lat 3 (trzech);

II. w pozostałym zakresie tenże wyrok utrzymuje w mocy;

III. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych związanych z postępowaniem odwoławczym zaliczając wydatki za to postępowanie na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt IV Ka 552/14

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem K. G. uznany został za winnego, że:

w dniu 14 listopada 2013 roku w B. w województwie (...), o godz. 18.35 na ulicy (...), kierował w ruchu lądowym samochodem osobowym marki A. o numerze rejestracyjnym (...) będąc w stanie nietrzeźwości wynoszącym I- 0,88 mg/l, II- 0,88 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazanym prawomocnym wyrokiem Sadu Rejonowego w Kłodzku z dnia 26 października 2009 roku, sygn.akt VIII K 894/09 z art. 178a§1 kk,

tj. za winnego popełnienia czynu z art. 178a§4 kk i za to na mocy powołanego przepisu wymierzono oskarżonemu karę 3 miesięcy pozbawienia wolności.

Nadto, zważywszy na treść art. 42§2 kk orzeczono wobec K. G. roczny zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych.

Wyrok powyższy zaskarżył prokurator zarzucając:

Rażącą niewspółmierność kary – środków karnych wymierzonej K. G., wyrażającą się w odstąpieniu od orzeczenia w wyroku wobec oskarżonego świadczenia pieniężnego w kwocie 500 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej oraz orzeczenie wobec oskarżonego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres jedynie 1 roku, a nie 5 lat o co wnosił oskarżyciel publiczny w sytuacji, gdy zachowanie oskarżonego wskazuje na rażące lekceważenie przez niego porządku prawnego, co przejawia się w wysokim stężeniu alkoholu w wydychanym powietrzu, a okoliczność ta powinna wpłynąć na zaostrzenie odpowiedzialności karnej oskarżonego i tym samym uwzględnić zasady prewencji indywidualnej oraz ogólnej poprzez kształtowanie świadomości społecznej, iż tego rodzaju zachowanie niesie za sobą odpowiednio surową i odczuwalną dolegliwość dla sprawcy, zwłaszcza, że oskarżony był już wcześniej prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości.

Tym samym apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie wobec K. G. środków karnych w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 5 lat oraz dodatkowo świadczenia pieniężnego w kwocie 500 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.

Sąd Okręgowy zważył:

Apelacja zasługuje na częściowe uwzględnienie.

I tak, rację ma apelujący, iż orzeczenie wobec oskarżonego jedynie rocznego (a zatem najniższego z możliwych) zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych razi swą łagodnością i nie odzwierciedla w żaden sposób konieczności nie tylko tzw. prewencji szczególnej ale i ogólnej.

I tak, uwadze Sądu Rejonowego umknęło to, że stan nietrzeźwości sprawcy był znaczny (ok. 1,8%), to nadto K. G. jest sprawcą wyjątkowo niepoprawnym bowiem już wcześniej był dwukrotnie karany za czyny z art. 178a§1 kk i z art. 178a§2 kk (obecnie art. 87§2 kk).

Te rozstrzygnięcia nie stanowiły dla oskarżonego jakiegokolwiek ostrzeżenia. Przeciwnie, łaskawość sądów orzekających w tych sprawach zachęciły go do kolejnego popełnienia czynu tego samego rodzaju.

Już tylko powyższe, w powiązaniu z koniecznością oddziaływania na innych potencjalnych nietrzeźwych kierujących –nakazało oczywiście wydłużyć okres zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych. Orzeczono go na 3 lata jako zdaniem Sądu Okręgowego spełniający zasady wyrażone w art. w art. 53§1 i 2 kk (art. 56 kk).

Sąd Okręgowy nie znalazł jednak podstaw dla orzeczenia świadczenia pieniężnego, a to przede wszystkim z uwagi na sytuację materialną oskarżonego, której w żadnej mierze nie sposób uznać za dobrą.

Z uwagi na powyższe – zdecydowano jak w wyroku.